

EL VALOR DEL RESPECTE

AUTOR: Javier Moreno Tapia

El conte de l'*Elefant Bernardo* explica als xiquets per què és tan important el valor del **respecte**. La història gira entorn d'un elefant molt entremaliat que es dedicava el dia a riure's i burlar-se dels altres animals del bosc. Però un dia rep una gran lliçó i de sobte entén per què ha de respectar els altres i tractar-los bé.

Açò diu que era un elefant anomenat **Bernardo** que mai pensava en els altres. Un dia, mentre jugava amb els companys a l'escola, va agafar una pedra i la va llançar cap a ells. La pedra va colpejar el ruc en l'orella, de la qual va eixir molta sang. Quan les mestres van veure el que havia passat, immediatament es van posar a ajudar-lo. Li van posar una gran tireta en l'orella per a curar-lo. Mentre el ruc plorava, Bernardo se'n burlava, amagant-se de les mestres. L'endemà, Bernardo jugava en el camp quan, de sobte, va tindre molta set. Va caminar cap al riu per a beure aigua. En arribar al riu va veure uns cérvols que jugaven en la riba. Sense pensar-ho dues vegades, Bernardo va prendre molta aigua amb la trompa i la va llançar als cérvols. Roberto, el cérvol més xicotet, va perdre l'equilibri i va acabar caient al riu, sense saber nadar. Afortunadament, Felipe, un cérvol més gran i que era un bon nadador, es va

pag. 1

llançar al riu immediatament i va ajudar Roberto. Felïçment no li va passar res, però tenia moltíssim fred i va acabar per agafar un bon refredat. Mentre tot això ocorria, l'única cosa que va fer l'elefant va ser riure's de tots ells.

Un matí, mentre Bernardo feia una passejada pel camp, i menjava una mica d'herba, va passar molt prop d'una planta que tenia moltes espines. Sense percebre el perill, Bernardo va acabar ferint-se a l'esquena i les potes amb les espines. Va intentar llevar-se-les, però les potes no arribaven a arrancar les espines, que li provocaven molt de dolor. Es va asseure sota un arbre i va plorar desconsoladament, mentre el dolor seguia. Finalment va decidir caminar per a demanar ajuda. Mentre caminava, es va trobar els cérvols als quals els havia tirat aigua. En veure'ls, els va cridar:

-Per favor, ajudeu-me a llevar-me aquestes espines que em fan molt de mal.

I reconeixent Bernardo, els cérvols li van dir:

-No t'ajudarem perquè vas llançar Roberto al riu i quasi es va ofegar. A més, està malalt de grip pel fred que va agafar. Has d'aprendre a no ferir ni burlar-te dels altres.

El pobre Bernardo, entristit, abaixà el cap i va seguir el camí a la cerca d'ajuda. Mentre caminava es va trobar alguns dels seus companys de l'escola. Els va demanar ajuda, però ells tampoc van voler ajudar-lo perquè estaven enfadats pel que li havia fet al ruc. I una vegada més Bernardo va abaixar el cap i va seguir el camí per a buscar ajuda. Les espines li provocaven molt de dolor. Mentre tot això succeïa, hi havia un gran mico que grimpava pels arbres. Venia saltant d'un arbre a un altre, perseguint Bernardo i veient tot el que ocorria. De sobte, el gran i savi mico que es deia Jorge va fer un gran salt i es va parar davant de Bernardo. I li va dir:

-Ja veus, gran elefant, sempre has danyat els altres i, per si això fora poc, et burlaves d'ells. Per això, ara ningú et vol ajudar. Però jo, que tot ho he vist, estic disposat a ajudar-te si aprens i compleixes dues grans regles de la vida.

*Excm. Ajuntament de Sagunt
Departament d'Educació*

I li va contestar Bernardo plorant:

-Sí, faré tot el que em digues, savi mico, però, per favor, ajuda'm a llevar-me les espines.

I li va dir el mico:

-Bé, les regles són aquestes: la primera és que no danyaràs els altres, i la segona és que sempre els ajudaràs i així els altres t'ajudaran quan ho necessites.

Dites les regles, el mico es va posar a llevar les espines i a curar Bernardo.

A partir d'aquest dia, l'elefant va complir sempre les regles que havia après, ja que es va adonar que no cal burlar-se o riure's dels problemes dels altres perquè potser algun dia nosaltres també podem necessitar ajuda.